

Emel Schröder

Ben küçükken çevremdeki büyüklerimden “bizim zamanımızda” ile başlayan cümleler duyduğumda gülerdim hep ve bana hayli ilginç gelirdi. Kim derdi ki günün birinde ben de bu iki kelimeyle başlayan cümleler kuracağım.

Zaman içerisinde bazı şeylerin değiştiğini, daha doğrusu hiçbir şeyin eskisi gibi olmadığını kabul ediyor insan ama konu ASK olunca “bizim zamanımızda aşklar başka yaşanırdı” demek üzüyor beni hemde kendimi Aşk’a aşık birisi olarak tanımlıyorken.

Eskiden Aşk başkaydı, çoğunuz okuyunca bana hak vereceksiniz. Aylarca aşkımızı içimizde saklar, ne yapacağımızı bu aşkı nasıl dile getireceğimizi şaşırırdık. Hem karşımızdakine belli etmek için cabalar, hem de herkesten saklamak için binbir türlü caba harcardık. Bir kaçamak bakış için neleri feda edebilirdik bir düşünsenize.

Aşkımızı daha fazla içimizde saklayamayıp karşımızdakine açıldığımızda herşeyi göze alırdık, nasıl olumlu bir cevap aldığımızda dünyaların bizim olma ihtimalini hesaplıyorsak ve bunun için seviniyorsak, olumsuz bir cevap aldığımızda da dünyanın başımıza yıkılacağına, artık uzunca bir süre yüzümüzün gülmeyeceğinin de hesabını yapardık. Ama her zaman bu riski almaya değerdi. Çünkü aşk herşeye değerdi!

Ama hepsinden önemlisi, karşımızdakinin hislerine saygı duyardık, bizimle aynı duyguları paylaşmayan birinin karşısına ikinci bir defa çıkmaktan, onu rahatsız etmekten ödümüz kopardı. Çünkü hem Aşk’a ve aşık olduğumuz kişiye sonsuz saygımız vardı hem de vazgeçemediğimiz onurumuz. Üzülürdük evet çok üzülürdük ama “kol kırılır yen içinde kalır” dı ya da “kan kusulur kızılıcak şerbeti içtim denir” di.

Geçen ve değişen zamanla aşk da çağa ayak uydurmuş. İnanılmaz bir hızla yaşanıyor aşklar ve buna aşkı yaşayanlar bile ayak uyduramıyor nerdeyse.

Sakin yanlış anlamayın, ilk görüşte aşk’a başından beri inanan biriyim. Birini görürsün daha doğrusu farkedersen ve o andan itibaren ya bir şey hissedersen ya da hissetmezsin. Eğer bir şeyler hissettiysen, o hissettiğinin içinde büyüyüp yeşermesini beklersin, emin olmak istersin ne istediğinden.

Hayır efendim şimdi öyle değilmiş, ilk görüşte aşık oluyormuşsun, hem de hiç kendini dinlemeden, buna hazır olup olmadığını tartacak zamana ihtiyaç duymadan (mesela

Yeterki onursuz olmasın aşk!

Editor tarafından yazıldı.

Perşembe, 12 Ocak 2012 21:55 - Son Güncelleme Perşembe, 12 Ocak 2012 21:59

biten uzun süreli bir ilişkinin muhasebesini bile yapmadan). Karşındakinin hislerini hiç öğrenmeye çalışmadan ona hissettiklerini (hissedilenlerin doğru olduğunu kabul ediyorum burda) anlatıyormussun. Asıl sorun burda başlıyor işte; karşıdaki “ ben sana karşı bir şeyler hissetmiyorum” dediğinde...

Gururlu birine düşen aldığı cevabı kabullenip aşkını yanına alıp gitmektir. Bundan sonrası kişinin kendisini ilgilendirir. Yukarıda da yazdığım gibi üzülsün hatta kahrolursun ama kabullenirsin. Aşk tek başına da yaşanır!

Eğer aldığın cevapları kabullenmiyorsan, hatta karşıdakının sözlerine inanmayıp başka çıkarımlar yapmaya çalışıyorsan, herşeyi kendi üzerine alınıyorsan, hakkı olmadığı halde (gerçi buna kimsenin hiç bir zaman hakkı yok) sebepsiz ve anlamsız kıskançlıklar yapıyorsan ve karşıdakinin kişilik haklarına saldırıyorsan, bununla da kalmayıp terbiye sınırını aşip yakışmayan sözcükler sarfediyorsan ve üzerine vazife olmayan şeylere burnunun sokuyorsan gülünç oluyorsun demektir.

Kimileriniz böyle birinin cesaretli olduğunu düşünebilir, rahmetli babamın çok sevdiğim bir sözü vardı, “cesaretle aptallığı birbirine arıştırmamak gerekir” derdi. Çok haklı bence, bir yerden sonra cesaret aptallığa dönüşüyor çünkü...

Aşk her daim güzel şey, yeterki onursuz olmasın!!!